

عنوان مقاله:

درس هایی که از روابط جدید هند و ایالات متحده می توان آموخت

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 23، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

عباس ملکی

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، کمتر ملتی به اندازه ایرانیان و هندیان با هم ارتباط دیرینه و تنگاتنگ داشته اند. پس از اسلام، این تعاملات توسعه بیشتری یافت و فرهنگ اسلام از سرزمین ایران به هند رفت و سرگذشت و سرنوشت این ملت، در مقاطع متعددی از تاریخ ورود اسلام به هند، به یکدیگر گره خورد تا جایی که در زمان صفویه، امپراطوری بابرین با حمایت ایشان قدرت یافت و زبان و هنر و معماری ایرانی، بر شئون فرهنگی هند حاکم شد. امروزه تعداد کتب خطی فارسی و آثار نقاشی مکتب های قزوین و اصفهان در هند، بیش از ایران است و چشم سیاحان خارجی در هند به شاهکارهای معماران ایرانی همچون تاج محل روشن می شود. فرهیختگان هند، همواره ایران را مهد تمدنی می دانند که تعاملاتش با هند تاثیرات فراوانی بر آن نهاده است. نمونه هایی از این نگرش را در آثار جواهر لعل نهرو چون نگاهی به تاریخ جهان و کشف هند در مورد عظمت فرهنگ ایرانیان و سخنان و مقالات رابیندرانات تاگور در مورد حافظ می توان دید. هند بزرگ ترین دموکراسی جهان و دومین کشور پرجمعیت با جمعیتی حدود یک میلیارد و یکصد میلیون نفر است و بدون شک، نقش مهمی در سازمان های بین المللی دارد. اگر قرار باشد کشوری به کشورهای دائم شورای امنیت ملل متحد اضافه شود، هند از اولین انتخاب ها خواهد بود. جنبش غیرمتمعهدها از زمان جواهر لعل نهرو در هند شروع شد. امروزه هند یکی از دارندگان سلاح هسته ای در جهان و از نمونه های موفق در خودکفایی صنعتی و کشاورزی است که جایگاه ویژه ای در جهان از لحاظ اقتصادی کسب نموده است. ایران و هند پس از انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۹۷۹ روابط خود را توسعه دادند. تا قبل از انقلاب اسلامی، ایران عضو سازمان پیمان مرکزی بود. این سازمان به نوعی در برابر کشورهای بلوک شرق مانند اتحاد شوروی و کشورهای نزدیک به مسکو مانند هند صف آرایی کرده بود. هر دو کشور ایران و هند عضو گروه ۷۷ و همچنین گروه ۱۵ هستند. در قالب همکاری های آسیایی، هند در کنار روسیه، چین، ژاپن و ایران می تواند یکی از قطب های اساسی را در چارچوب منطقه گرایی شکل دهد. همکاری های ایران و هند در زمینه های انرژی، فرهنگ و دیالوگ تمدنی برای دیگر کشورها می تواند نمونه ای قابل قبول باشد. هر دو کشور در سازمان همکاری های شانگهای عضو ناظر هستند. در صحنه جهانی ایران و هند همچون دو همسایه نزدیک با یکدیگر همکاری می کنند. در فعالیت های منطقه ای نیز با پتانسیل بالا برای رسیدن به منافع مشترک در گسترش همکاری های اقتصادی، سیاسی و تجارت، مبارزه با مواد مخدر، و مبارزه با تروریسم تلاش می ورزند تا از این رهگذر به صلح و ثبات منطقه ای و جهانی دست یابند. در حالی که هند همواره به عنوان یک کشور موسس نهضت عدم تعهد و طرفدار بلوک شرق شناخته می شده است، روابط جدید این کشور با ایالات متحده امریکا نمونه ای جالب در روابط بین الملل است. به طور مشخص همکاری های هند و امریکا در دوران نخست وزیری آقای مان موهان سینگ، اقتصاددان برجسته هندی قابل توجه است. گرچه رهبران سنتی هند مانند خانم ایندیرا گاندی، راجیو گاندی و ناراسیمهارائو نگاه مثبت تاریخی ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1349858>

